

Jag anhåller att denna motion må behandlas i sammanhang med Kongl. Maj:ts nådiga proposition om förökadt anslag till folkskolelärareseminarierna i riket.

Stockholm den 28 Januari 1874.

E. Thomasson.

N:o 42.

Af Herr J. Andersson från Göteborgs och Bohus län: Angående förbud för handlande å landet att idka handel med spirituösa drycker.

Det torde numera vara af en bekymmersam erfarenhet öfver hela riket noga bekant, att den så kallade landthandeln varit ganska skadlig för allmogens ekonomiska välstånd, i det att den lätta tillgången att der få allehanda varor, ofta på kredit, som villigt lemnas, föranledt en olycklig vana att lefva öfver tillgångarne samt deraf följande skuldsättning, som måste leda till armod och fattigdom. Men ännu förderfigare blir denna rörelse för folkets sedlighet, i det att spirituosa af flera slag och i synnerhet bränvin der tillhandahållas till ofantligt stora kvantiteter. Egentligen skulle på sådana ställen icke säljas mindre än 15 kannor; men dels är detta quantum ett stort förderf i sig sjelft, i det att superiet derigenom blifver desto större, ju större måttet är, hvarmed det usla begäret får tillfredsställas, dels är det ganska svårt att kontrollera försäljningen af bränvin på dessa ställen, der, ofta lönligen, utminuteringen under flera skepnader eger rum, som lagens tillämpare svårligen kunna beifra, och som gör en sådan rörelse ännu mera förhatlig och skadlig. Det är således i min tanke alldeles nödvändigt, att all slags spirituosa helt och

hållet förvisas från landthandeln, såvida ett bättre tillstånd bland allmogén vill framkallas; och för vinnande häraf vågar jag vördsamt föreslå en sådan ändring i nu gällande författning angående försäljning af spritdrycker,

att all handel med dylika dryckesvaror må förbjudas en hvar, som å landet idkar handel med andra varor.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhållas.

Stockholm den 28 Januari 1874.

J. Andersson,
från Bohus län.

N:o 43.

Af Herr J. M. Wikström: Om reglerande af fattigvårdsförhållandena mellan svenska och norska kommuner till likhet med hvad inom Sverige är gällande, kommuner emellan.

Inom norra delen af Bohus län, som gränsar mot Norge, och troligtvis andra gränsprovinser, förspörjes en allmän och berättigad klagan öfver de dryga ersättningsanspråk, som från norska kommuner framställas mot svenska, för lemnad sjuk- och fattigvård åt i Norge sig uppehållande arbetare och tjänstefolk, synnerligast de qvinliga, som derifrån efter flera års vistelse, sedan de blifvit mödrar till ett eller flera barn, åter-sändas till den kommun, hvori de senast varit kyrkoskrifna, som då vanligtvis genom vederbörande svensk myndighet åläggas godtgöra de fordrade beloppen och för framtiden draga försorg om deras uppehälle. För